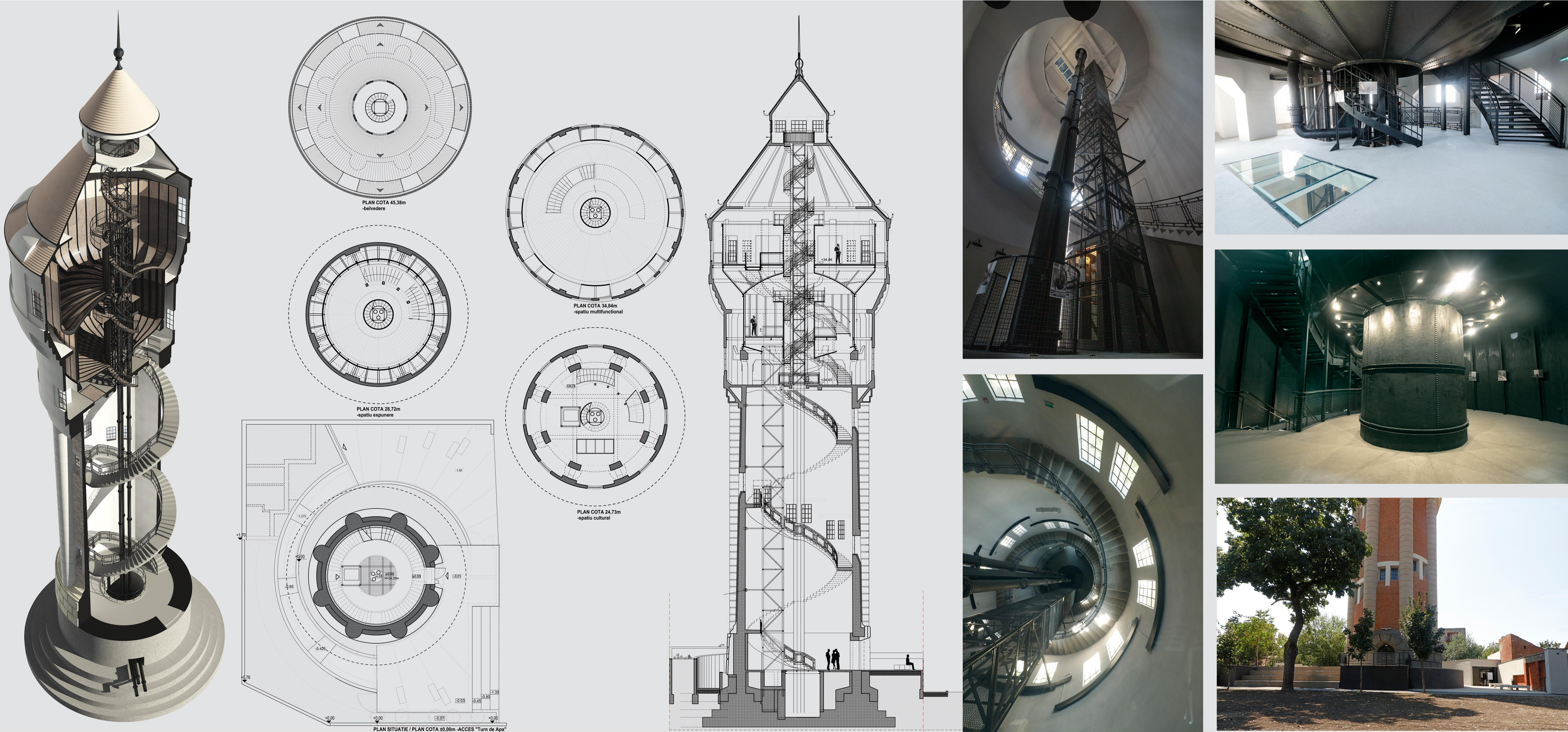

BUILT SPACE / NON-RESIDENTIAL / INTERVENTIONS ON EXISTING

^{RO}Spațiu construit / Nerezidențial / Intervenții pe existent ^{HU}Megépített tér / Nem lakóépület / Beavatkozások a meglévő ^{SRB}Izgrađen prostor / Ne stambeni / Intervencije na postojećim

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

^{RO}Autor(i)/Reprezentanți echipă ^{HU}Szerzők/A csapat képviselői ^{SRB}Autori/ Predstavnici tima

arh. Alideia Suciu, arh. Sorin Tamas

COLLECTIVE/OFFICE

^{RO}Colectiv/birou ^{HU}Kollektíva/iroda ^{SRB}Kolektiv/biro

arh. Andreea Andresoiu, arh. Mircea Braje

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS

^{RO}Co-autori/membrii echipei ^{HU}Társ szerzők/csapattagok ^{SRB}Koautori/članovi tima

ing. Cornel Farcas

PROJECT TITLE

^{RO}Titlul proiectului în limba engleză ^{HU}A projekt címe ^{SRB}Naslov projekta

Conversions of the building into a Cultural Center - Water Tower (LMI code TM-II-m-A-06122), Iosefin, Gh. Barițiu St.

PROJECT LOCATION

^{RO}Locația proiectului ^{HU}Projekt helyszíne ^{SRB}Lokacija projekta

ROMANIA, TIMISOARA

BUDGET IN EUROS

^{RO}Buget în euro ^{HU}Költségvetés euróban ^{SRB}Budžet u evrima

2400000 Euro

USABLE AREA

^{RO}Suprafața utilă ^{HU}Hasznosítható terület ^{SRB}Korisna površina

620mp

CONSTRUCTION COMPLETION DATE

^{RO}Data finalizării construcției ^{HU}Az építkezés befejezésének dátuma ^{SRB}Datum završetka izgradnje

iulie 2026

CLIENT

^{RO}Client ^{HU}Ügyfél ^{SRB}Klijent

Municipiul Timisoara

BUILDER

^{RO}Constructor ^{HU}Építész ^{SRB}Graditelj

ALEX-DIA CONSTRUCT

PHOTO CREDITS

^{RO}Credite foto ^{HU}Fényképek hitelei ^{SRB}Foto krediti

Dan Crasnic

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

^{RO}Descrierea proiectului în limba maternă ^{HU}A projekt leírása a pályázó anyanyelvén ^{SRB}Opis projekta na maternjem jeziku

Turnul de Apă din Iosefin, se găsește pe lista monumentelor istorice ale Timișoarei poziția: cod LMI TM-II-m-A-06122. A fost ridicat între anii 1912-1914 după un proiect al inginerilor Janos Lenarduzzi și Richard Sabathiel. Turnul de apă a fost utilizat ca atare până în anul 1959. S-a urmărit punerea acestei construcții în valoare, prin completarea ei impusă de integrarea unei noi funcțiuni, astfel încât intervențiile noi să nu concureze cu monumentul ci să îl pună în valoare — arhitectura nouă devenind un fundal discret care conduce privirea către monument, fără a concura cu acesta. S-au executat lucrări de consolidare la infrastructură, cămășuire la bază, aplicare de sisteme compozite armate cu de fibră de carbon la suprafețele de beton (cilindrul principal, zonă evazată, con și troncon învelitoare) cat și o grindă metalică spațială (care închide partea superioară a turnului). A fost introdus un ascensor panoramic în piciorul turnului. Poziția aleasă valorifică vizual cilindrul principal al construcției, fără a intra în conflict cu scara istorică perimetrală, originală, păstrată și reparată. Golul tehnologic existent în planșeu a fost prevăzut cu o pardoseală de sticlă. Cele două rezervoare au fost transformate în

spații culturale contemporane, păstrându-și în același timp identitatea industrială și valoarea istorică. Spațiul rezultat în rezervorul inferior este opac și tranzitoriu. Spațiul rezultat în rezervorul mare, deschis pe verticală, prezintă decupaje, în dreptul pilonului, ferestrele fiind „ascunse” de perețele metalic al rezervorului. Decupajele din pardoseala permit percepția structurii de beton armat existente. Pentru asigurarea circulației între planșee, a fost realizată o scară metalică circulară, care urmărește raza de curbură a perimetrului interior al turnului. Cota accesului în turn, a fost completată (în dreptul cuvei) cu o podea din structură metalică cu gratar de oțel. Întregul concept de amenajare exterioară a fost dictat de la geometria turnului și de la dezvoltarea sa pe verticală. Traseul principal de acces, conduce vizitatorul gradual de la trotuar, către intrarea în monument prin intermediul unei alei cu dezvoltare circulară progresivă (platformă -rampă-platformă). Amplasarea gradelor asigura deschiderea către exterior și generează un spațiu public. Construcția anexă este integrată în amenajarea volumetrică exterioară și conține grupuri sanitare și un spațiu administrativ.

The Iosefin Water Tower is included in the list of historical monuments of Timișoara under the LMI code TM-II-m-A-06122. It was erected between 1912 and 1914 based on a project by engineers János Lenárduzzi and Richard Sabathiel. The water tower was used as such until 1959. The project aimed to highlight this construction by introducing a new function, ensuring that the new interventions do not compete with the monument but rather showcase it—the new architecture becomes a discreet backdrop that guides the eye toward the monument without competing with it. Consolidation works were executed on the infrastructure, jacket reinforcement at the base, and the application of carbon fiber-reinforced composite systems to the concrete surfaces (the main cylinder, the flared area, the cone, and the truncated cone roof), as well as a spatial steel beam (which encloses the upper part of the tower). A panoramic elevator was introduced inside the tower shaft. The chosen position visually enhances the main cylinder of the construction without conflicting with the original perimeter historical staircase, which was preserved and repaired. The existing technological opening in the slab was fitted with a glass floor. The two tanks were transformed into contemporary cultural spaces while

retaining their industrial identity and historical value. The space resulting inside the lower tank is opaque and transitional. The space resulting inside the large tank, open vertically, features cutouts next to the solid walls, with the windows being “hidden” by the metal wall of the tank. The floor cutouts allow the perception of the existing reinforced concrete structure. To ensure circulation between the floors, a circular steel staircase was built, following the curvature radius of the tower’s inner perimeter. The tower access level (at the tank area) was completed with a steel structure floor featuring a steel grating. The entire landscape design concept was dictated by the tower’s geometry and its vertical development. The main access pathway guides the visitor gradually from the sidewalk to the monument’s entrance via a progressively developing circular walkway (platform-ramp-platform). The positioning of the tiered seating provides an opening to the outside and generates a public space. The annex building is integrated into the exterior volumetric landscaping and contains restrooms and an administrative space.